

**ทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40
ของสำนักงานประกันสังคม จังหวัดปทุมธานี**

**The Attitude Towards the Persistence of the Voluntary Insured Persons
(Article 40) of Social Security Office, Pathumthani Province**

◆ ประไพศรี ธรรมวิริยะวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต
Prapaisri Thamviriyavong

Assistant Professor, Human Resource Management Department

Faculty of Business Administration, E-mail: prapaisri.t@rsu.ac.th

Abstract

The study of “The Attitude towards the persistence of the Voluntary Insured Persons (Article 40) of Social Security Office, Pathumthani Province” aimed to study the attitude towards the persistence of the Voluntary Insured Persons (Article 40) and the persistence of the Voluntary Insured Persons (Article 40). Moreover, this study was the survey research. The questionnaires were the data collecting tool. The data were collected from the sample who were the 331 voluntary insured persons (Article 40) and had gotten the service from the Social Security Office, Pathumthani Province. Furthermore, the data were analyzed by using the Statistical Package for the Social Sciences software. The statistical techniques were employed as following; the percentage, the arithmetic mean, the standard deviation, the t-test, the F-test, and One-Way of Variance (ANOVA). The results of this study were following;

The voluntary insured persons, the results found that the sample were mostly female, Age between 31- 40 years old, average age about 38.91 years old, status married, graduated from the Bachelor university, salary between 8,001-14,000 Baht, average salary about 16,547.89 Baht, Other occupations Apart from that students, Employees, retirees and housewives etc. The second is an employee / General Contractor. Most of the National Health Security. Moreover, overall attitude towards of the sample group to the organizational were in the high level, especially in the policy and terms of service perspectives. Furthermore, overall opinions of the sample group to the benefits were in the high level, especially in the types of benefit perspective, and the benefit agreements perspective. Besides, overall attitude towards the

persistence of the voluntary insured persons (Article 40) of the sample group were in the high level, especially channel contributed and benefit enhancing perspective. Additionally, the factors of the persistence of the voluntary insured persons (Article 40), firstly, the voluntary insured persons who differed in age, status, education, salary, and career of the voluntary insured persons had the different attitude towards to the persistence of the voluntary insured persons (Article 40). In addition, the results showed that the different sample group had the different attitude towards to the persistence of the voluntary insured persons (Article 40) in terms of trust, contribution, benefit enhancing, contribution payment channels, and advertisement perspectives

The suggestions of this study were following; enhancing several benefits e.g. should enhance the health care benefits, should improve or increase the contribution payment channels which were appropriate, flexible, and easy to access. Channels of contribution can be paid via the bank without charge. There should be publicity about the insured voluntarily under Section 40 continues.

Keyword: The Persistence of the Voluntary Insured Persons (Article 40)

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง “ทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40 ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องและเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี จำนวน 331 คน การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติที (t-test) และสถิติเอฟ (F-test) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ได้ผลการศึกษาดังนี้

ด้านผู้ประกันตน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 38.91 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 8,001 - 14,000 บาท โดยมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 16,547.89 บาท ประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ระบุ ได้แก่ นักศึกษา พนักงานบริษัท พนักงานที่เกษียณ และแม่บ้าน เป็นต้น รองลงมาคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป/ รับเหมา ส่วนใหญ่ไม่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและมีสิทธิสวัสดิการประเภทอื่น ๆ (นอกเหนือจากสิทธิประกันสังคม) และส่วนใหญ่ได้สิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ส่วนภาพรวมทัศนคติต่อ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ด้านองค์กร กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านโดยเฉพาะด้านนโยบาย และด้านการให้บริการ และภาพรวมทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านประเภทสิทธิประโยชน์ และด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ ทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านโดยเฉพาะด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ผลการทดสอบทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการคงอยู่ที่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าทัศนคติด้านองค์กรและด้านสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ด้านการเพิ่มสิทธิประโยชน์ ควรเพิ่มสิทธิการรักษาพยาบาล ต้องการให้เพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลมากกว่า 1 วัน ด้านเงินสมทบ รัฐบาลควรร่วมสมทบเงินสมทบ ช่องทางในการจ่ายเงินสมทบสามารถจ่ายผ่านเคาน์เตอร์ธนาคารโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ควรมีการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ : การคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40

บทนำ

ความสำคัญและความจำเป็นของผู้ประกันตนว่าจะทำอย่างไรที่จะสามารถคงอยู่ของจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนแล้ว และพร้อมที่จะจ่ายเงินสมทบต่อไป จึงต้องมีการดึงกลุ่มแรงงานนอกระบบ ให้สู่ระบบประกันสังคม “แรงงานนอกระบบ” ถือเป็นกลุ่มพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่ย่อหย่อนไปกว่าแรงงานในระบบ ในปี 2557 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแรงงานนอกระบบ ซึ่งเป็นผู้ที่ทำงาน แต่ไม่ได้รับความคุ้มครองหรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานถึงร้อยละ 57.6 (ประมาณ 22.1 ล้านคน) ของจำนวนแรงงานไทยทั้งหมดประมาณ 38.4 ล้านคน ในขณะที่แรงงานในระบบมีถึงร้อยละ 42.4 (ประมาณ 16.3 ล้านคน) จะเห็นได้ว่าสัดส่วนจำนวนแรงงานนอกระบบนั้นมีมากกว่าแรงงานในระบบ เมื่อแรงงานนอกระบบมีเป็นจำนวนมากนั้น เริ่มเข้าสู่วัยชรา ปัญหาสำคัญที่จะเกิดขึ้นตามมา ก็คือ การขาดความมั่นคงทางรายได้ เนื่องจากไม่มีรายได้เสริมหรือเงินช่วยเหลือใด ๆ มาสมทบนอกเหนือจากเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ 600 - 1,000 บาทต่อเดือน ซึ่งก็ยากที่จะเพียงพอต่อการดำรงชีพ เหตุนี้การสร้างหลักประกันทางการเงินไว้ใช้ในช่วงชีวิตหลังเกษียณจากการทำงานจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557)

สำนักงานประกันสังคม เปิดโอกาสให้แรงงานนอกระบบและผู้ประกอบอาชีพอิสระได้เข้าสู่ระบบประกันสังคมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภท

ประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการขอรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. 2554 เป็นการขยายความคุ้มครองด้านประกันสังคมไปสู่แรงงานนอกระบบและผู้ประกอบอาชีพอิสระ เรียกว่า การเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2554 มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การเข้าสู่ระบบประกันสังคมโดยสมัครใจ อัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทประโยชน์ทดแทนและเงื่อนไขการเกิดสิทธิ รวมทั้งปรับลดอัตราเงินสมทบ ซึ่งระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการรับสมัครและขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนตามมาตรา 40 จะต้องเป็นผู้มีบัตรประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประชาชน ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ หากประสงค์จะสมัครเป็นผู้ประกันตนให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดและต้องไม่เป็นผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม สิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการขอรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. 2554

การดำเนินการเพื่อคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกันตนมาตรา 40 ซึ่งมีจำนวนมากกว่าหนึ่งล้านคนนั้น ปัจจุบันอยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่การคุ้มครองของ “กองทุนการออมแห่งชาติ หรือ กอช.” ตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554

เนื่องจากการเริ่มต้นการดำเนินการเพื่อคุ้มครองประชาชนตามพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 และบางส่วนมีความซ้ำซ้อนกับการคุ้มครองผู้ประกันตนในกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ดังนั้นจึงทำให้ผู้ประกันตนมีความกังวลใจว่าผู้ประกันตนมาตรา 40 จะถูกบังคับให้ต้องเปลี่ยนแปลงสถานะของตนเองไปอยู่ในความรับผิดชอบของ “กอช.” ทุกกรณีหรือไม่ และหากไปอยู่ใน กอช. ได้ประโยชน์อย่างไร

ดังนั้นก่อนที่จะมีการออกพระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการขอรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ร่างพระราชบัญญัติให้สิทธิแก่ผู้สมัครเป็นสมาชิกของกองทุนเงินออมแห่งชาติบางกรณี และการโอนเงินจากกองทุนประกันสังคมในกรณีชราภาพไปยังกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 และร่างพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2558 เพื่อรับโอนผู้ประกันตนมาตรา 40 จะมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2558

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกันตนต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบประกันสังคมโดยสมัครใจตามมาตรา 40

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาทัศนคติเฉพาะกลุ่มผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40 ที่มาใช้บริการส่งเงินสมทบที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี และมีสถานะการส่งเงินสมทบอย่างน้อย 6 เดือน

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านองค์กร

ด้านองค์กรเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ระบบการประกันสังคมจากคำกล่าวของ สมพร ทองชื่นจิตต์ (2555: 14) กล่าวถึงการประกันสังคมว่า ระบบการประกันสังคมมีสาเหตุ เนื่องจากกำหนดให้ผู้ที่อยู่ในระบบมีส่วนช่วยเหลือกันและกันและเป็นบริการสาธารณะระยะยาวอย่างหนึ่ง ที่รัฐบาลดำเนินการให้บุคคลผู้มีรายได้ให้มีบทบาทในการช่วยเหลือตนเองและครอบครัวได้ร่วมกันบรรเทาภัยหรือช่วยเหลือบำบัดทุกข์ยากเดือดร้อนในกลุ่มผู้มีรายได้ในสังคมยึดหลักการพึ่งตนเองและช่วยเหลือกันของประชาชน คุ่มครองความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตแม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข สอดคล้องกับการศึกษาของ สลิต แก้วละมุล (2549: 38) ที่กล่าวถึงการประกันสังคมว่าเป็นการสร้างหลักประกันในการดำเนินชีวิตให้กับประชาชนเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยรัฐจัดให้มีระบบความคุ้มครองทางสังคมเพื่อให้ประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมรับผิดชอบในการจัดสวัสดิการอย่างเป็นระบบภายใต้หลักเกณฑ์เฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุขร่วมกันของสมาชิก ในเรื่องนี้ กมลวรรณ บุญเย็น (2549: 17) กล่าวถึงการประกันสังคมว่าการประกันสังคมไม่ใช่การสงเคราะห์หรือการให้บริการทางสังคมที่รัฐให้ความช่วยเหลือแต่ฝ่ายเดียว แต่เป็นหลักการที่กำหนดให้ประชาชนหรือบุคคลที่เป็นลูกจ้าง นายจ้าง มีส่วนร่วมช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามแนวทางการเฉลี่ยความเสี่ยงภัยร่วมกันของสมาชิกโดยรัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนและผลการศึกษาของ คมวิฑูรย์ หอมโกศล (2554: 66) พบว่า ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับหลักการโดยทั่วไปที่จะได้รับการเข้าเป็นผู้ประกันตนภาคสมัครใจตามมาตรา 40 ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีความคิดเห็นต่อการพึ่งพาตนเองมากที่สุดและสนใจที่จะเข้าร่วมเนื่องจากสนใจสิทธิประโยชน์ 5 กรณี และสนใจที่จะเลือกรูปแบบการให้ความคุ้มครองแก่ตนเอง ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ศักดิ์ศรี บริบาลบรรพเขตต์ (2533: 34, อ้างถึงใน คมวิฑูรย์ หอมโกศล, 2554: 66) ที่กล่าวว่า การประกันสังคมที่รัฐจัดขึ้นจะเน้นที่การสร้าง ความมั่นคง แก่ประชาชนโดยรวมมากกว่าความสำคัญส่วนบุคคล ซึ่งหลักของการสร้างความมั่นคงส่วนรวมจะสะท้อนให้เห็นได้จากการเป็นระบบบังคับให้เกิดการมีส่วนร่วมกับภาวะความเสี่ยงของประชาชน ซึ่งในประเด็นนี้แม้ว่าการประกันสังคมจะมีความคล้ายคลึงกับการประกันภัยในภาคธุรกิจ แต่การประกันสังคมจะสะท้อนหลักการนี้ได้ชัดเจนกว่า ทั้งนี้ เพราะคนในประเทศจำนวนมากร่วมกันแบกภาระความเสี่ยงภัย นอกจากนั้น กฎเกณฑ์โดยทั่วไปใช้กับทุกคน ซึ่งต่างจากระบบการประกันเอกชนที่ผู้ประกันตนแต่ละคนมีทางเลือกที่จะทำประกันภายใต้เงื่อนไขที่หลากหลายกว่า นอกจากนี้ ประโยชน์ทดแทนที่ได้รับผูกพันอยู่กับรายได้พื้นฐาน ซึ่งประโยชน์ทดแทนพื้นฐานที่กองทุนจ่ายให้กับผู้ประสบภัยจะอิงกับรายได้เฉลี่ย โดยนัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าการประกันสังคมมุ่งสร้างความมั่นคงของส่วนรวมมากกว่าความมั่นคงส่วนบุคคล จากการศึกษาของ รุ่งนิรันดร์ อังคมธำกร (2542: 60) ศึกษาเกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนสามารถสมัครเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจได้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้ที่เคยอยู่ใน

ระบบการประกันสังคม พบว่า ส่วนใหญ่มีความพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทั้งในด้านการบริการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับซึ่งสอดคล้องกับ นที คงมียา (2544: 44 - 48) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเอาประกันเพื่อความมั่นคงทางรายได้ กรณีศึกษา บริษัท เอ.ไอ.เอ. พบว่า ในภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเอาประกันนั้น ผู้ประกันยอมรับว่าความพึงพอใจตัวแทนขายประกันมีผลต่อการตัดสินใจในการซื้อประกันค่อนข้างสูง และ สุทธิภาส ศรีวรรณ (2544: 58 - 60) ศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต กรณีศึกษา บริษัท เอ.ไอ.เอ. พบว่า สาเหตุที่เลือกใช้บริการประกันชีวิตของบริษัท เอ.ไอ.เอ. เพราะความมีชื่อเสียงของบริษัท บทบาทการบริการของบริษัทและภาพพจน์ในการบริการ ก็เป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกใช้บริการและนอกเหนือจากการบริการแล้วรูปแบบในการให้ความคุ้มครอง ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเข้าสู่ระบบการประกันสังคม

2. งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านเงินสมทบ

ด้านเงินสมทบเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ระบบการประกันสังคมเห็นได้จากการศึกษาของ ณภัทร สุดถนอม (2556: 15) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 40 คือ ปัจจัยในด้านการเงินสมทบ ที่จัดเก็บเข้ากองทุนประกันสังคม กำหนดไว้ในอัตราไม่สูง ไม่เป็นการสร้างภาระทางการเงินในการชำระเงินสมทบและการให้สิทธิประโยชน์ที่มากกว่ามูลค่าของเงินที่ต้องชำระสอดคล้องกับการศึกษาของ สลิต แก้วละมูล (2549: 154) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ซึ่งมีความเสี่ยงสูงมีความต้องการให้จัดเก็บเงินสมทบเป็นรายเดือนสอดคล้องกับการศึกษาของ ประทิน สินมณี (2548: 106) ศึกษาเรื่องความต้องการประกันสังคมของผู้ขับรถรับจ้างในจังหวัดพะเยา พบว่า มีความต้องการรูปแบบการประกันสังคมในรูปแบบการจ่ายเงินแบบรายเดือนด้วยตนเอง ณ สำนักงานประกันสังคมกำหนดและได้รับสิทธิประโยชน์ตามสำนักงานประกันสังคมกำหนดมากที่สุด และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทดแทน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการคุ้มครองในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายมากที่สุด รองลงมาคือกรณีเสียชีวิตและสอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานประกันสังคม (สลิต แก้วละมูล, 2549: 154) ในการขยายความคุ้มครองการประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบ จะต้องกำหนดรูปแบบโครงการประกันสังคมพิเศษ กำหนดชุดสิทธิประโยชน์แต่ละชุดโดยมีการส่งเงินสมทบเป็นรายเดือนตามรูปแบบสิทธิประโยชน์

3. งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์

สิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับก็เป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ระบบการประกันสังคม จากการศึกษาของ ณภัทร สุดถนอม (2556: 15) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 40 คือ ปัจจัยสิทธิประโยชน์ ที่สำนักงานประกันสังคมให้แก่ผู้ประกันตนมีความชัดเจน เป็นรูปธรรมเพียงพอและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้ในระดับหนึ่งจากการศึกษาของ ประทิน สินมณี (2548: 106) ศึกษาเรื่องความต้องการประกันสังคมของผู้ขับรถรับจ้างในจังหวัดพะเยาตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติความต้องการประกันสังคม พ.ศ. 2533 พบว่า ผู้ขับรถรับจ้างมีความต้องการรูปแบบการประกันสังคม คือ จ่ายเงินสมทบรายเดือนด้วยตนเอง ณ สำนักงานประกันสังคมและได้สิทธิตามที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการประกันสังคมในด้านสิทธิประโยชน์ว่า มีความต้องการในระดับมาก ส่วนใหญ่ต้องการในกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย รองลงมามีความต้องการคุ้มครองกรณีเสียชีวิต เนื่องจากผู้จ้างมีภาวะเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายและเสียชีวิตค่อนข้างสูงซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภาภรณ์ กิ่งคำ (2550: 76 - 77) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ประเภทผู้จ้างชั่วคราว ยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักร พบว่า ปัจจัยจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่ระบบประกันสังคมมากที่สุดคือ ด้านประโยชน์ทดแทนที่ได้รับจากกองทุนและสิทธิประโยชน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ กรณีเสียชีวิต ส่วนใหญ่ผู้จ้างยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักรเห็นว่าการได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อหยุดงาน กรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีชราภาพ กรณีเสียชีวิตมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด สำหรับประโยชน์ด้านการรักษาพยาบาลฟรีในสถานพยาบาลที่ระบุไว้ในบัตรรับรองสิทธิมีความเห็นระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่าผู้จ้างยานยนต์รับจ้างในเขตจตุจักรส่วนใหญ่เข้ารับการักษาพยาบาลโดยได้รับสวัสดิการที่มีอยู่คือบัตรทอง 30 บาทรักษาทุกโรค ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการประกันชีวิตของภาคเอกชนของ สุทธิภาส ศรีวรรณ (2544: 58 - 60) พบว่า เหตุจูงใจที่สำคัญในการทำประกันชีวิต คือ ต้องการความปลอดภัย และความต้องการหลักประกันยามเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ชราภาพและเสียชีวิตมีผลต่อการตัดสินใจเอาประกันชีวิตสำหรับตนเองและครอบครัวและสะสมทรัพย์ไว้ภายภาคหน้า ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการมาสโลว์ (Maslow's Theory of Needs) โดยเสนอว่าลำดับขั้นความต้องการแรกของมนุษย์ คือ ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพและลำดับขั้นความต้องการต่อมา คือ ความต้องการด้านความปลอดภัยและมั่นคงเป็นความต้องการที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญ เพราะมนุษย์ปรารถนาที่อยู่ห่างจากความเสี่ยงที่เป็นภัยทั้งปวงต่อชีวิตไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุ โรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นที คงมียา (2544: 44 - 48) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเอาประกันเพื่อความมั่นคงทางรายได้ คือ ความต้องการหลักประกันยามเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ชราภาพส่วนการศึกษาของ กิตติพร มะนอ (2553: 47) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเข้าสู่ระบบการประกันสังคม เนื่องจากความต้องการสวัสดิการในด้านความปลอดภัยด้านสุขภาพค่ารักษาพยาบาลหลักประกันรายได้เมื่อยามชรา หลักประกันด้านรายได้ มีเงินค่าจัดการศพ และเงินทดแทนการขาดรายได้ หากพิจารณาถึงปัจจัยจูงใจที่นายจ้างต้องเข้าสู่ระบบการประกันสังคมนั้นส่วนใหญ่อยากให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองเห็นได้จากการศึกษา วรณคดี พูลพอกสิน และคณะ (2550: 52) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าสู่ระบบประกันสังคมของแรงงานในระบบ เหตุผลในการเข้าสู่ระบบการประกันสังคม เรียงตามลำดับ คือ เป็นการดำเนินการตามกฎหมาย เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่ได้รับ เหตุผลในการไม่เข้าสู่ระบบการประกันสังคม คือ กองทุนประกันสังคมไม่สามารถให้สิทธิประโยชน์ตามที่ต้องการ ขั้นตอนในการดำเนินการยุ่งยากมีสวัสดิการอื่นอยู่แล้ว ไม่ทราบข้อมูลการดำเนินการของนายจ้าง การส่งเงินสมทบเป็นภาระด้านต้นทุน ส่วนผลการศึกษาของลูกจ้าง พบว่า ลูกจ้างมี

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายประกันสังคม ประเด็นรักษาพยาบาลฟรี มีรายได้ระหว่างการลาคลอด และความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนประกันสังคม เป็นภาระในการดำเนินชีวิต ทำให้ชีวิตเดือดร้อนและการศึกษาของ พิศมัย นิธิไพฑูรย์ (2550: 117) ศึกษาเรื่องจิตใจในการปฏิบัติตามกฎหมายของนายจ้างที่เข้าสู่ระบบการประกันสังคม เกิดจากแรงจูงใจภายใน ประกอบด้วย มนุษยธรรม เกี่ยวกับความเมตตากรุณาเพื่อต้องการช่วยเหลือลูกจ้าง เมื่อเจ็บป่วย รองลงมาด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนประกันสังคม คือ ต้องการให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ส่วนแรงจูงใจภายนอกที่นายจ้างเข้าสู่ระบบการประกันสังคมมีความคิดเห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายของภาครัฐมากกว่าด้านอื่น ๆ

มีการศึกษาที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่สมัครเป็นผู้ประกันตนของแรงงานนอกระบบ เป็นการศึกษาของ ทองสุข ชัตินนท์ (2552: 111 - 115) พบว่า การศึกษาปัจจัยจูงใจเกี่ยวกับการประกันสังคมของแรงงานนอกระบบที่มีผลต่อการมาสมัครเป็นผู้ประกันตน พบว่า มีอัตราเงินสมทบที่สูงเกินไป อยู่ในระดับมากที่สุด การสมัครเป็นผู้ประกันตนของแรงงานนอกระบบจะต้องผ่านการตรวจสอบสุขภาพร่างกายจากแพทย์แผนปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด การประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคมมีน้อยไม่เข้าถึงแรงงานนอกระบบ เจื่อนใจและสิทธิประโยชน์ทดแทนที่ได้รับทั้ง 3 กรณีไม่เป็นแรงจูงใจพอ อยู่ในระดับที่มากที่สุด การไม่มีสิทธิประโยชน์ทดแทนด้านการรักษาพยาบาลอยู่ในระดับที่มากที่สุด สิทธิประโยชน์ไม่ได้คุ้มครองถึงบุคคลในครอบครัว อยู่ในระดับมาก การที่ไม่มีสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ อยู่ในระดับมาก เจื่อนใจประโยชน์ทดแทนมีความยุ่งยากและซับซ้อน อยู่ในระดับมาก การไม่ได้รับความสนใจช่วยเหลือดูแลจากรัฐบาลเท่าที่ควร อยู่ในระดับมาก การชำระเงินสมทบเป็นการชำระเป็นรายปีไม่สามารถแบ่งจ่ายเป็นรายเดือนอยู่ในระดับมาก และการไม่มีสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานอยู่ในระดับมาก จากการศึกษา แสดงให้เห็นว่า การที่รัฐบาลกำหนดอัตราเงินสมทบที่สูงเกินไปและมีการชำระเป็นรายปีไม่สามารถแบ่งจ่ายได้ เมื่อเทียบกับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับเพียง 3 กรณีคือ กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีเสียชีวิต ก็ยังไม่เป็นแรงจูงใจพอที่จะทำให้แรงงานนอกระบบมีความสนใจสมัครเป็นผู้ประกันตน รวมทั้งแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคมและการสมัครเป็นผู้ประกันตนของแรงงานนอกระบบจะต้องผ่านการตรวจร่างกายจากแพทย์แผนปัจจุบันก่อน ซึ่งแสดงถึงการไม่ได้รับความสนใจช่วยเหลือจากรัฐบาลเท่าที่ควร ส่วนความต้องการของแรงงานนอกระบบมีความต้องการความคุ้มครองสิทธิประโยชน์ทั้ง 7 กรณีเหมือนกับแรงงานในสถานประกอบการ ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าชุดการคุ้มครองด้านมาตรา 40 ที่มีอยู่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ ซึ่งปัจจุบันปัจจัยเหล่านี้สำนักงานประกันสังคมได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้น่าสนใจเพิ่มมากขึ้นแล้วในปัจจุบัน

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่า กลุ่มแรงงานนอกระบบหรือกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระเข้าสู่ระบบประกันสังคมโดยสมัครใจตามมาตรา 40 นั้นเป็นผลมาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ด้าน

ด้วยกัน เช่น ด้านผู้ประกันตน ในเรื่อง เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ความเสี่ยงด้านสุขภาพ การได้รับสิทธิสวัสดิการจากหน่วยงานอื่น ๆ หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านองค์กร ประกอบด้วย นโยบายด้านมาตรา 40 ความมีชื่อเสียงและความมั่นคงขององค์กรและความพึงพอใจในการให้บริการของบุคลากร ตลอดจนรูปแบบและอัตราเงินสมทบที่ไม่สลับซับซ้อนและที่สำคัญที่สุดคือ ด้านสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้ที่จะเข้าสู่ระบบการประกันสังคมเพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงในการดำเนินชีวิต

กรอบแนวคิด

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Design) และศึกษาภาคสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่กำหนด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ที่มาใช้บริการที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี เฉลี่ยเดือนละ 2,344 ราย โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ R.V. Krejcie and D.W. Morgan (ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, 2549: 163) ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 331 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานีให้ช่วยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ที่มาใช้บริการ ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี ในช่วงระหว่างวันที่ 25 เมษายน 2559 ถึง วันที่ 12 พฤษภาคม 2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติที (t-test) และค่าสถิติเอฟ (F-test) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “ทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษาสามารถนำมา สรุปผลได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีอายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 38.91 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 8,001 - 14,000 บาท โดยมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 16,547.89 บาท ประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ระบุ ได้แก่ นักศึกษา พนักงานบริษัท พนักงานที่เกษียณ และแม่บ้าน เป็นต้น รองลงมาอาชีพรับจ้างทั่วไป/ รับเหมา ส่วนใหญ่ไม่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและมีสิทธิสวัสดิการประเภทอื่น ๆ (นอกเหนือจากสิทธิประกันสังคม) ส่วนใหญ่ได้สิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ผลการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านนโยบาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านโดยเรียงตามทัศนคติดังนี้ 1) การประกันสังคมตามมาตรา 40 เป็นนโยบายที่ให้หลักประกันความมั่นคงในชีวิตแก่แรงงานนอกระบบและผู้ประกอบอาชีพอิสระ และเปิดโอกาสให้เป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ ไม่ใช่ภาคบังคับ 2) เปิดโอกาสให้ผู้ประกันตนมีส่วนร่วมในการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม 3) เป็นนโยบายที่ส่งผลให้แรงงานนอกระบบและผู้ประกอบอาชีพอิสระมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้านการให้บริการ ประกอบด้วย 3 ด้านได้แก่ 1) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ก) การให้บริการด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี ข) ความกระตือรือร้นในการให้บริการ ค) การให้คำแนะนำและตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ได้ชัดเจน 2) ขั้นตอนการให้บริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ก) เครื่องมือการให้บริการที่ทันสมัย เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ข) ขั้นตอนการให้บริการมีความรวดเร็วเพราะมีการลดขั้นตอน โดยใช้บัตรประชาชนหรือสมุดผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ในการชำระเงินได้และมีช่องทางเฉพาะในการให้บริการสำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา 40 3) สถานที่ในการให้บริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ก) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกันตน เช่น ที่นั่งรอ น้ำดื่ม ห้องน้ำสะอาด ข) ความสะดวกต่อการเดินทางมาติดต่อที่สำนักงานประกันสังคม ค) สถานที่ให้บริการมีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย ด้านเงินสมทบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ก) สามารถจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเป็นรายเดือนได้หรือจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ไม่เกิน 1 ปี ข) สามารถสะสมเงินออมเพิ่มจากเดิมได้ และอัตราเงินสมทบมีอัตราที่ไม่สูงเกินไป สามารถนำส่งเงินสมทบได้โดยไม่กระทบต่อรายได้ของครอบครัว ค) อัตราเงินสมทบจัดเก็บในอัตราที่เท่ากันตามที่กฎหมายกำหนดไม่ได้ขึ้นลงตามรายได้ อายุหรือความเสี่ยงของอาชีพ

ผลการศึกษา ภาพรวมทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านการให้บริการ และด้านเงินสมทบ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อปัจจัยด้านองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณารายด้านกลุ่มตัวอย่างมีระดับทัศนคติทุกด้านในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ 1) ด้านนโยบาย 2) ด้านการให้บริการ 3) ด้านเงินสมทบ

ผลการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย 2 ด้านคือ ด้านประเภทสิทธิประโยชน์ และด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

- 1) ด้านประเภทสิทธิประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้
 - ก) ด้านประเภทสิทธิประโยชน์มีผลต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ในระดับมาก และสามารถได้รับสิทธิสวัสดิการจากหน่วยงานอื่น ๆ ได้ โดยไม่ซ้ำซ้อน เช่น สามารถใช้สิทธิการ

รักษาพยาบาลตามสิทธิหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (บัตรทอง) ได้ มีสิทธิยื่นขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ เงินช่วยเหลือการจัดการศพ เงินคนพิการ ได้ ข) การได้รับเงินช่วยเหลือการจัดการศพ ค) การได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพได้ตลอดชีวิต

2) ด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ ก) กรณีเงินทดแทนการขาดรายได้ต้องจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือนภายใน 4 เดือน ก่อนเดือนที่ใช้สิทธิ ข) กรณีตายต้องจ่ายเงินสมทบครบ 6 เดือนภายใน 12 เดือนก่อนเดือนที่เสียชีวิต ค) กรณีทุพพลภาพต้องจ่ายเงินสมทบตั้งแต่ 6 - 36 เดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพจะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษา ภาพรวมทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) พบว่า ภาพรวมของทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) มีค่าเฉลี่ย 3.73 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านประเภทสิทธิประโยชน์มากกว่าด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์

ทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40)

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

1) ด้านความไว้วางใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ ก) สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานของรัฐมีความมั่นคง มีชื่อเสียง หรือ สำนักงานประกันสังคมสามารถบริหารจัดการเงินกองทุนให้มีประสิทธิภาพ ข) สำนักงานประกันสังคมสามารถจ่ายคืนสิทธิประโยชน์ได้ตามที่กฎหมายกำหนด

2) ด้านเงินสมทบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ ก) หากจ่ายเงินสมทบผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสหรือจุดบริการอื่น ๆ ให้สามารถจ่ายเงินล่วงหน้าได้เหมือนกับที่จ่ายเงินที่สำนักงานประกันสังคม ข) หากมีการปรับเพิ่มอัตราเงินสมทบสิทธิประโยชน์ควรเพิ่มขึ้นตามลำดับ

3) ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ ก) การเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีหยุดพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลจากวันละ 200 บาทเป็นวันละ 300 บาทให้สอดคล้องกับค่าจ้างขั้นต่ำ ปีละไม่เกิน 30 วัน ข) การเพิ่มชุดสิทธิประโยชน์ให้หลากหลายมากขึ้นตามความต้องการของผู้ประกันตน เช่น ด้านการรักษาพยาบาล เงินชดเชยกรณีสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุ

4) ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับ ดังนี้ ก) จ่ายเงินสมทบโดยหักผ่านบัญชีธนาคารอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นโดยไม่เสียค่าธรรมเนียม ข) จ่ายเงินสมทบผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสหรือผ่านเคาน์เตอร์ธนาคาร โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม ค) จ่ายเงินสมทบ

ผ่านองค์กรส่วนท้องถิ่น และจ่ายเงินสมทบผ่านเคาน์เตอร์เซอร์วิสหรือผ่านเคาน์เตอร์ธนาคาร โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม

5) ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ก) ประชาสัมพันธ์เน้นย้ำถึงความสำคัญในการส่งเงินสมทบอย่างต่อเนื่องอันมีผลต่อการยื่นขอรับสิทธิประโยชน์ทดแทน ข) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านมาตรา 40 ผ่านสื่อที่น่าสนใจอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงแก่ประชาชน

ผลการศึกษาภาพรวมทัศนคติต่อการคงอยู่ผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40)

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการคงอยู่ผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย ความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ปรากฏผลดังนี้ โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการคงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมเท่ากับ 3.84 และกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในทุก ๆ ด้านในระดับมาก ทัศนคติต่อด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.90 รองลงมาคือ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตน ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์กับทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40)

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตนกับทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) พบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) แตกต่างกันมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ที่แตกต่างกัน และพบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตนจำแนกตามเพศที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ที่ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการทดสอบของเซฟเฟ พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปีมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านการขยายสิทธิประโยชน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 - 40 ปี 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสเป็นหม้ายมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน(โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านความไว้วางใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านความไว้วางใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง 3) กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสเป็นหม้ายมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านการประชาสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสและสถานะโสดกับกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ 4) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา

ปริญญาตรีมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านความไว้วางใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. 5) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 14,001 - 20,000 บาท มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านความไว้วางใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 8,000 บาท 6) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 14,001 - 20,000 บาท มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านเงินสมทบมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 8,000 บาท 7) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านขยายสิทธิประโยชน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001- 30,000 บาท กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 14,001 - 20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านขยายสิทธิประโยชน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 8,001-14,000 บาท 8) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 14,001 - 20,000 บาท มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท 9) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 14,001 - 20,000 บาท มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านการประชาสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 8,000 บาท 10) กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้าง รับจ้างทั่วไป/ รับเหมา ค่าขาย/ หาบเร่แผงลอย และอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านความไว้วางใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร 11) กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ (นอกเหนือจากที่ระบุ ได้แก่ นักศึกษา พนักงานบริษัท พนักงานที่เกษียณ และแม่บ้าน เป็นต้น) มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ของผู้ประกัน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ด้านเงินสมทบ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อปัจจัยด้านองค์กรกับทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านการให้บริการ และด้านเงินสมทบกับทัศนคติต่อการคงอยู่ประกอบด้วย 5 ด้านคือ ด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้
 - 1) การศึกษาทัศนคติต่อปัจจัยด้านองค์กรจำแนกตามด้านนโยบายกับทัศนคติต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์กรจำแนกตามด้านนโยบายมีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000^*$)

เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่า ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านนโยบายที่ความแตกต่างกัน มีทักษะคิดต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบและด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน 2) การศึกษาทักษะคิดต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านการให้บริการกับทักษะคิดต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่าทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านการให้บริการมีความแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000^*$) เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่า ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านการให้บริการมีความแตกต่างกันมีทักษะคิดต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบและด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน 3) การศึกษา ทักษะคิดต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านเงินสมทบกับทักษะคิดต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านเงินสมทบมีความแตกต่างกัน มีทักษะคิดต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000^*$) เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่า ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์การจำแนกตามด้านเงินสมทบมีความแตกต่างกันมีทักษะคิดต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะคิดต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์กับทักษะคิดต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ประกอบด้วย ด้านประเภทสิทธิประโยชน์ และด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ กับทักษะคิดต่อการคงอยู่ประกอบด้วย ด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ 1) การศึกษาทักษะคิดต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์จำแนกตามด้านประเภทสิทธิประโยชน์กับทักษะคิดต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ทักษะคิดต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์จำแนกตามด้านประเภทสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกัน มีทักษะคิดต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P=0.000^*$) เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่าทักษะคิดต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์จำแนกตามด้านประเภทสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันมีทักษะคิดต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) แตกต่างกัน

2) การศึกษาทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์จำแนกตามด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์กับทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40 ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์จำแนกตามด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P=0.000^*$) เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่าทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ จำแนกตามด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) แตกต่างกัน

ภาพรวมผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตน ปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์กับทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตนจำแนกตามสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (สมัครใจตามมาตรา 40) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตนจำแนกตามเพศและอายุที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตนโดยสมัครใจตามมาตรา 40) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ทัศนคติต่อปัจจัยด้านองค์กรประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านการให้บริการ และด้านเงินสมทบ กับทัศนคติต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์กรที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000^*$) เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านองค์กรที่ความแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกัน

3. กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ทัศนคติต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ ประกอบด้วย ด้านประเภทสิทธิประโยชน์ และด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิประโยชน์ กับความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความ

ไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.000^*$) เท่ากันหมดทุกด้าน แสดงว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ ที่ความแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการคงอยู่ในด้านความไว้วางใจ ด้านเงินสมทบ ด้านการขยายสิทธิประโยชน์ ด้านช่องทางการจ่ายเงินสมทบ และด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ระดับนโยบาย

- 1.1 ควรปรับปรุงและพัฒนาชุดสิทธิประโยชน์ให้มีความหลากหลาย เช่น เพิ่มชุดสิทธิในการรักษาพยาบาลให้มีหลายทางเลือกสามารถรักษากับสถานพยาบาลตามบัตรและเครือข่าย
- 1.2 ควรปรับหรือเพิ่มช่องทางการจ่ายเงินสมทบให้มีความเหมาะสม คล่องตัวและเข้าถึงบริการได้โดยง่าย เช่น สามารถชำระในร้านสะดวกซื้อหรือเคาน์เตอร์บริการ
- 1.3 การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ควรปรับช่วงอายุจากเดิมที่กำหนดไว้ 15 - 60 ปีบริบูรณ์ เป็น 15 - 70 ปีบริบูรณ์ เนื่องจากคนไทยมีอายุยืนและเป็นการขยายฐานการคุ้มครองไปสู่ผู้สูงอายุ

2. ระดับปฏิบัติการ

- 2.1 สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานีควรเน้นการให้บริการให้มากกว่าเดิมในทุกด้าน คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ เครื่องมือในการให้บริการ และสถานที่การให้บริการโดยเฉพาะสถานที่จอดรถ
- 2.2 สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานี ควรเน้นกลุ่มเป้าหมายที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปีในการเข้าสู่ระบบประกันสังคม ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี มีทัศนคติต่อการคงอยู่ด้านการประชาสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มอื่นและเน้นกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ได้เรียนหนังสือในการเข้าสู่ระบบประกันสังคม จากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีทัศนคติต่อการคงอยู่ด้านไว้วางใจมากกว่ากลุ่มอื่น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้มาใช้บริการที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปทุมธานีให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ทำให้ทราบทัศนคติของผู้ประกันตนในจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรศึกษาทัศนคติต่อการคงอยู่ของผู้ประกันตน (โดยสมัครใจตามมาตรา 40) แยกตามสาขาอาชีพของผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ทำให้ทราบทัศนคติของผู้ประกันตนในแต่ละสาขาอาชีพของผู้ประกันตน

References

- Kamolwan Boonyuen. (2006). *Protection of self-employed persons under Social Security Principles Study of some traders in the Bangson market*. Bangkok : Thammasat University.
- Kittiporn Manoo. (2010). *Factors Affecting the Need to Enter the Social Security System*. Songkhla : Songkhla University.
- Komwat Homkosol. (2011). *Opinions of self-employed persons on social security*. Bangkok : Thammasat University.
- Naphatt Thanom. (2013). *Factors influencing the decision to apply for an insurer under Section 40*. Bangkok : Social Security Office.
- Natee Kongmiya. (2001). *Factors Affecting Decision Making of Insurance for Income Security Case Study of AIA Co., Ltd*. Bangkok : Thammasat University.
- Pissamai Nithipaiboon. (2007). *Attractiveness in Law Enforcement of Employed Entrepreneurs*. Bangkok : Thammasat University.
- Prathin Sinmanee. (2005). *The social security needs of taxi drivers in Phayao Province under Section 40*. Phayao : Phayao Rajabhat University.
- Rungniran Angkamathakorn. (1999). *Returning to a voluntary insurer*. Bangkok : Thammasat University.
- Sasiphat Yodpet. (2006). *Research methodology on social welfare and social work*. (3rd edition). Bangkok : Thammasat University.
- Slit Kaewlamul. (2006). *The need for protection under the Social Security Coverage Expansion Scheme. Informal workers A case study of self-employed motorbike taxi drivers in the area*. Bangkok : Thammasat University.
- Somporn Thongchunjit. (2012). *Social health insurance*. Bangkok : Social Security Office.
- SukSri Boribalbunphot. (1992) *Social Security System 1st ed*. Bangkok : Thammasat University.
- Supaporn Kingkham. (2007). *The decision to enter the social security system of informal workers. Types of motorcycle riders employed in Chatuchak*. Bangkok
- Suttiapat Sriwatana. (2001). *Public Opinion on Stability in Life. Case Study of AOT*. Bangkok : Thammasat University.
- Thongsuk Khatinont. *Factors Affecting Non-Insured Application of Informal Workers*. Lampang : Lampang Rajabhat University.

Wanwadee Poolpaksin et al. (2007). *The study of factors affecting the social security system of labor in the system*. Bangkok :Thammasat University.

Assistant Professor, Prapaisri Thamviriyavong, Human Resource Management Department, Faculty of Business Administration.